

धा विभज्याचामयोः क्षिपेत् । एवं चूर्णसंसृष्टाचामयोर्मासरसंज्ञा । ततः शण्यतो-
 कलाजचूर्णानां द्वितीयं तृतीयांशं द्विधा कृत्वैकैकं भागमोदनयोः क्षिपेत् नग्नचूर्-
 णद्वितीयार्धं द्वेधा कृत्वोदनयोः क्षिपेत् तत ओदनाविकपात्रे कृत्वा तत्राचामौ क्षि-
 पेत् ततः स्वाद्वीं वा अंशुनेति मन्त्राभ्यां चूर्णमासरैः सहोदनयोराडालनेन संस-
 र्गः कार्यः ततस्त्रिरात्रनिधानम् शण्यतोकलाजचूर्णतृतीयांशानां प्रतिदिनं सुरायां
 निवापार्थं रक्षणमिति सूत्रार्थः ॥ स्वाद्वीं वा । सुरासोमदेवत्यानुदुप् सुराव्यपः
 सोमो देवता । सौत्रामणीमन्त्राणां प्रज्ञापत्यश्चिसरस्वत्य ऋषयः । अथ मन्त्रार्थः ।
 हे सुरे वा वां सोमेन संसृजामि संयोजयामि हन्दसि परेऽपीति [पा० १.४.८१.]
 समुपसर्गस्य क्रिपापदात्परप्रयोगः । कीदृशीं त्वाम् स्वाद्वीम् मिष्टां मिष्टरसाम् ।
 तीव्रां तीव्रशब्दः कटुवचनः कट्वीं शीघ्रमदजनिकामित्यर्थः । अमृताममृततुल्याम् ।
 मधुमतीं मधुरस्वादोपेताम् । कीदृशेन सोमेन स्वादुना मृष्टेन तीव्रेण कटुरसेन
 अमृतेन सुधातुल्येन मधुमता मधुरस्वादेन ॥ सोमोऽसि । चत्वारि यजूंषि सुरादे-
 वत्यानि । पूर्वं एव विनियोगः । सोमोऽसि दैव्युल्लिक् अश्विभ्यां यजुर्गायत्री स-
 रस्वत्यै यजुरुल्लिक् इन्द्राय यजुर्वृहती । हे सुरे त्वं सोमसंसर्गात्सोमः असि अत-
 स्त्वां वदामि अश्विभ्यामर्थाय (७.) पच्यस्व विपरिणाम पाको विपरिणामः सरस्व-
 त्यै सरस्वत्यर्थं पच्यस्व इन्द्राय च पच्यस्व कीदृशयिन्द्राय सुत्राम्णो सुष्ठु त्रायते
 रक्षतीति सुत्रामा तस्मै त्रायतेरातो मनिन्निति [पा० ३.२.७४.] मनिन् ॥ १ ॥

परीतो पिञ्चता सुतः सोमो य उत्तमं हविः ।

दधन्वा (८.) यो नयौऽअप्स्वत्तरा सुषाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥

का० [११.१.२३-२८.] एकस्याः पयस्यायाः कृतेनाश्विनेन परिपिञ्चति परीतो
 पिञ्चतेति शण्यचूर्णानि चावपति सारस्वतेन द्वयोः प्रातस्तोकचूर्णानि चैन्द्रेणो-
 त्तमे (९.) तिसृणां लाजचूर्णानि च । सायंहोमान्तेऽश्विभ्यामपाकरोमीति करेण
 गां स्पृष्ट्वा एकां तां दुग्धा तत्पयसाधर्युः सुरां सिञ्चति परीत इति मन्त्रेण । र-
 क्षितं शण्यचूर्णानां तृतीयांशं सुराभाण्डे क्षिपेत् । द्वितीयेऽङ्गि निशान्ति (१०.) स-
 रस्वत्याऽअपाकरोमीति गावौ स्पृष्ट्वा दोहितेन (११.) तयोर्दुग्धेन तेनैव मन्त्रेण